

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/486

z dnia 21 stycznia 2022 r.

zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do metod rozliczeń wydatków w zakresie interwencji publicznej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 906/2014 ⁽²⁾ ustanowiono szczegółowe zasady mające zastosowanie do wydatków w zakresie interwencji publicznej w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Przepisy tego rozporządzenia należy dostosować, aby uwzględnić fakt, że mechanizm interwencji publicznej jest wykorzystywany sporadycznie.
- (2) W części I załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 określono stopy procentowe mające zastosowanie do finansowania wydatków w zakresie interwencji publicznej w ramach EFRG.
- (3) W celu określenia tych stóp procentowych państwa członkowskie zgłaszają Komisji średnią stopę procentową, którą faktycznie stosowały w okresie referencyjnym. Jeżeli państwo członkowskie nie poniosło żadnych kosztów z tytułu odsetek, ponieważ nie przechowywało produktów rolnych w magazynach państwowych, Komisja ustala referencyjną stopę procentową na podstawie średnich referencyjnych stóp procentowych. W przypadku państw członkowskich, których walutą jest euro, stopą referencyjną jest międzybankowa stopa procentowa strefy euro (EURIBOR). W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, stopą referencyjną jest międzybankowa stopa procentowa (IBOR).
- (4) Biorąc pod uwagę malejącą liczbę transakcji na podstawie EURIBOR, w przypadkach, gdy stopa EURIBOR nie jest dostępna, jako stopę rezerwową należy podać krótkoterminową stopę procentową dla euro (€STR). W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, należy również zapewnić możliwość stosowania stopy rezerwowej zastępującej krajową stopę IBOR.
- (5) Obecnie, zgodnie z zasadami określonymi w części I załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, Komisja przyjmuje dla każdego roku obrachunkowego rozporządzenie wykonawcze ustalające stopę procentową, nawet jeśli stopa procentowa nie ulega zmianie i nawet jeżeli w magazynach państwowych nie są przechowywane żadne produkty. W celu uproszczenia i efektywnego gospodarowania zasobami należy przewidzieć, że rozporządzenie wykonawcze Komisji ustalające stopę procentową pozostaje w mocy do czasu jego uchylecia. Komisja powinna zatem zaktualizować stopę procentową jedynie wtedy, gdy ma miejsce interwencja w zakresie przechowywania publicznego lub przewiduje się zakup interwencyjny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 1).

- (6) W części I pkt 4 załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 ustanowiono przepisy dotyczące ustalania mających zastosowanie kwot standardowych dla Unii w przypadku, gdy mniej niż cztery państwa członkowskie przechowują dany produkt w magazynach państwowych. Może się jednak zdarzyć, że więcej niż cztery państwa członkowskie przechowują dany produkt w magazynach państwowych, ale mniej niż cztery państwa członkowskie zgłaszają swoje koszty odnotowane. Aby uniknąć niepewności prawa przy ustalaniu mających zastosowanie kwot standardowych, należy dodać przepis dotyczący przypadków, w których mniej niż cztery państwa członkowskie zgłaszają swoje koszty odnotowane.
- (7) Część II pkt 3 załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 stanowi, że Komisja może przedłużyć stosowanie ustalonych wcześniej kwot standardowych dla danego produktu, o ile w bieżącym roku budżetowym nie wystąpiło lub nie wystąpi przechowywanie w magazynach państwowych. W celu uproszczenia i efektywnego gospodarowania zasobami mające zastosowanie kwoty standardowe nie powinny być ustalane rutynowo co roku. Zamiast tego decyzja wykonawcza Komisji ustalająca te kwoty standardowe powinna mieć nadal zastosowanie do czasu jej uchylenia.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i III do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I i III do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I w części I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu obliczenia kosztów finansowania, które ma ponieść EFRG w przypadku funduszy uruchomionych przez państwa członkowskie w ramach zakupu produktów, Komisja ustala zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 jednolitą dla całej Unii stopę procentową. Jednolita stopa procentowa stanowi średnią terminowych kwartalnych i rocznych stóp EURIBOR, odnotowanych w ciągu sześciomiesięcznego okresu referencyjnego, który ma zostać ustalony przez Komisję, ważonych do wysokości, odpowiednio, jednej trzeciej i dwóch trzecich. Jeżeli stopa EURIBOR nie jest dostępna, stosuje się średnią stopy €STR zarejestrowaną w ciągu tego sześciomiesięcznego okresu referencyjnego.”;

b) w pkt 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu określenia obowiązujących stóp procentowych państwa członkowskie zgłaszają Komisji, na jej wniosek, średnią stopę procentową, która miała zastosowanie w okresie referencyjnym, o którym mowa w pkt 1, nie później niż w terminie, o którym mowa w tym wniosku. Powiadomienie to należy przekazywać na formularzu udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję.”;

(ii) w akapicie trzecim lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) dla państw członkowskich, których walutą jest euro – trzymiesięczna stopa procentowa EURIBOR lub, jeżeli stopa EURIBOR nie jest dostępna, stopa €STR;

b) dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro – trzymiesięczna stopa procentowa IBOR mająca zastosowanie w każdym z tych państw członkowskich lub, jeżeli stopa IBOR nie jest dostępna w danym państwie członkowskim, stopa zastępująca stopę IBOR.”;

c) w pkt 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Stopy procentowe ustalone rozporządzeniem wykonawczym Komisji przyjętym na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 są zaokrąglane do jednego miejsca po przecinku.”;

d) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4. Rozporządzenie wykonawcze Komisji ustalające stopę procentową, o której mowa w pkt 3 akapit drugi, stosuje się nadal do czasu jego uchylenia nowym rozporządzeniem wykonawczym Komisji ustalającym nową stopę procentową.”;

2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w części I pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli mniej niż cztery państwa członkowskie przechowują dany produkt w magazynach państwowych lub zgłaszają koszty czynności fizycznej związanej z produktem, o której mowa w załączniku II, kwoty standardowe dla tego produktu ustala się na podstawie kosztów odnotowanych w państwach członkowskich, których to dotyczy. Jednakże ostateczna kwota standardowa za taki produkt nie może się różnić od wcześniej ustalonej kwoty o więcej niż 2 %.”;

b) w części II pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli w bieżącym roku budżetowym nie ma miejsca przechowywanie w magazynach państwowych, decyzja wykonawcza Komisji ustalająca kwoty standardowe ma zastosowanie do czasu jej uchylecia nową decyzją wykonawczą Komisji ustalającą nowe kwoty standardowe.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN